

سخنرانی تلویزیونی به مناسبت روز جهانی قدس - 17 / اردیبهشت / 1400

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و الصلوة و السلام على سيدنا محمد خاتم النبيين و اشرف الخلق اجمعين و على آله الطيبين الطاهرين و صحبه المنتجبين و من تبعهم باحسان الى يوم الدين.

فلسطين؛ مهم‌ترین و زنده‌ترین مسئله‌ی امت اسلامی
ماجرای فلسطین، همچنان مهم‌ترین و زنده‌ترین مسئله‌ی مشترک امت اسلامی است. سیاست‌های نظام سرمایه‌داری
ظالم و سفاک، دست یک ملت را از خانه‌ی خود، از میهن و خاک آباء و اجدادی خود کوتاه کرده و در آن، رژیم
تروریست و مردمی بیگانه را نشانده است.

منطق تأسیس رژیم صهیونیستی
سُست‌تر و بی‌پایه‌تر از منطق پوшالی تأسیس رژیم صهیونیستی چیست؟ اروپاییها بنا بر ادعای خود، به یهودیان در
سالهای جنگ جهانی دوم ظلم کرده‌اند، پس باید با آواره کردن ملتی در غرب آسیا و کشتارهای فجیع در آن کشور
انتقام یهودیان را گرفت! ...
این منطقی است که دولتهای غربی با حمایت بی‌دریغ و دیوانه‌وار خود از رژیم صهیونیستی به آن تکیه کرده و
بدین‌گونه، همه‌ی ادعاهای دروغین خود در باب حقوق بشر و دموکراسی را تخطئه کرده‌اند. و این ماجرای خنده‌آور و
گریه‌آور بیش از هفتاد سال است که ادامه دارد و هر از چندی برگ دیگری بر آن افزوده میشود.

مبارزه با رژیم صهیونیستی، وظیفه‌ای همگانی
صهیونیستها فلسطین غصب‌شده را از روز اول به یک پایگاه تروریسم تبدیل کرده‌اند. اسرائیل نه یک کشور، که یک
پادگان تروریستی علیه ملت فلسطین و دیگر ملت‌های مسلمان است. مبارزه با این رژیم سفاک، مبارزه با ظلم و مبارزه
با تروریسم است؛ و این وظیفه‌ای همگانی است.

ضعف و تفرقه در امت اسلامی، زمینه‌ساز غصب فلسطین
یک نکته‌ی قابل توجه این است که اگر چه دولت غاصب در سال 1948 تأسیس شد ولی مقدمات دست‌اندازی به این
نقطه‌ی حساس از منطقه‌ی اسلامی، سالها پیش از آن آغاز شده بود. این سالها مقارن است با دخالت فعال غرب در
کشورهای اسلامی برای حاکم کردن سکولاریسم، و ناسیونالیسم افراطی و کور، و به قدرت رساندن دولتهای مستبد، و
شیفته یا دست‌نشانده‌ی غرب. مطالعه‌ی حوادث آن سالها در ایران و ترکیه و کشورهای عربی غرب آسیا تا شمال
آفریقا، این حقیقت تلخ را آشکار میکند که ضعف و تفرقه در امت اسلامی، زمینه‌ساز فاجعه‌ی غصب فلسطین شد و
این ضربه از سوی جهان استکبار بر امت اسلامی وارد آمد.

هم‌افزایی اردوگاه غرب و شرق با سرمایه‌داران صهیونیست در مسئله‌ی غصب فلسطین
این عبرت‌آموز است که در آن مقطع، هر دو اردوگاه سرمایه‌داری و کمونیسم با قارونهای صهیونیست به هم‌افزایی
رسیدند؛ انگلیس اصل توطئه را طراح و پیگیری کرد، سرمایه‌داران صهیونیست اجرای آن را با پول و سلاح بر عهده

گرفتند، و شوروی اولین دولتی بود که تأسیس دولت نامشروع را به رسمیت شناخت و انبوه یهودیان را به آنجا اعزام کرد.

رژیم غاصب، محصول آن وضعیت در جهان اسلام از سوئی، و این توطئه و تهاجم و تجاوز اروپایی از سوی دیگر بود.

تغییر موازنه‌ی قوا در دنیای کنونی به نفع دنیای اسلام

امروز دیگر وضع جهان، مانند آن روز نیست؛ ما باید این حقیقت را همواره در نظر داشته باشیم. امروز موازنه‌ی قوا به نفع دنیای اسلام تغییر یافته است. حوادث گوناگون سیاسی و اجتماعی در اروپا و آمریکا، ضعفها و اختلالات عمیق ساختاری و مدیریتی و اخلاقی غربیها را در برابر جهانیان عریان کرد. قضایای انتخابات در آمریکا و آزمون بشدت رسوای مدیران پرمدعا و متکبر آن، و نیز مواجهه‌ی یک‌ساله‌ی ناموفق با کرونا همه‌گیر در آمریکا و اروپا و حواشی شرم‌آور آن، و آشفتگیهای سیاسی و اجتماعی اخیر در مهمترین کشورهای اروپایی، همه نشانه‌ی سیر نزولی و افولی اردوگاه غرب است.

در سوی دیگر، رشد نیروهای مقاومت در حساسترین مناطق اسلامی، رشد تواناییهای دفاعی و هجومی آنان، رشد خودآگاهی و انگیزه و امید در ملت‌های مسلمان، رشد گرایش به شعارهای اسلامی و قرآنی، رشد علمی، رشد استقلال‌طلبی و خوداتکائی در ملت‌ها، نشانه‌های مبارکی است که آینده‌ی بهتر را نوید میدهد.

لزوم هم‌افزایی کشورهای مسلمان بر محور فلسطین و قدس

در این آینده‌ی مبارک، باید هم‌افزایی کشورهای مسلمان، یک هدف عمده و اساسی باشد، و این چندان دور از دسترس به نظر نمیرسد. محور این هم‌افزایی، قضیه‌ی فلسطین به معنی همه‌ی کشور، و سرنوشت قدس شریف است. این همان حقیقتی است که دل نورانی امام خمینی عظیم (رحمة الله علیه) را به اعلام روز جهانی قدس در آخرین جمعه‌ی ماه رمضان هدایت کرد.

هم‌افزایی مسلمین بر محور قدس شریف، کابوس دشمن صهیونیست و حامیان آمریکایی و اروپایی آن است. طرح ناکام «معامله‌ی قرن» و سپس تلاش برای عادیسازی روابط چند دولت ضعیف عربی با رژیم غاصب، تلاشهای مذبحانه برای فرار از آن کابوس است.

من قاطعانه میگویم: این تلاشها به جایی نخواهد رسید؛ حرکت نزولی و رو به زوال رژیم دشمن صهیونیستی آغاز شده و وقفه نخواهد داشت.

عوامل سرنوشت‌ساز آینده: تداوم مقاومت در سرزمین‌های اشغالی و حمایت جهانی مسلمانان از مجاهدان فلسطینی دو عامل مهم، تعیین‌کننده‌ی آینده است: اول - و مهمتر - تداوم مقاومت در داخل سرزمینهای فلسطین و تقویت خط جهاد و شهادت، و دوم، حمایت جهانی دولتها و ملت‌های مسلمان در سراسر جهان از مجاهدان فلسطینی.

همه - دولتمردان، روشنفکران، عالمان دینی، احزاب و گروهها، جوانان غیور و دیگر قشرها - باید جایگاه خود در این حرکت سراسری را بیابیم و نقش ایفا کنیم. این است آن چیزی که کید دشمن را باطل میکند و برای این وعده‌ی الهی: **أَمْ يُلْقُونَ كَيْدًا فَالَّذِينَ كَفَرُوا هُمْ الْمَكِيدُونَ**، مصداقی آخرالزمانی به وجود می‌آورد: **وَ اللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ؛ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ**.

(بخش عربی)

مایلم اندکی با جوانان عرب به زبان خود آنان سخن بگویم:

بسم الله الرحمن الرحيم

سلام بر همه‌ی آزادگان عرب، بویژه جوانان، و سلام به مردم مقاوم فلسطین و قدس و مُرابطون در مسجدالاقصی! سلام بر شهدای مقاومت و خیل عظیم مجاهدانی که در این راه جان خود را تقدیم کرده‌اند؛ بویژه شهید شیخ احمد یاسین و شهید سیدعباس موسوی، و شهید فتحی شقاقی و شهید عماد مغنیه و شهید عبدالعزیز رنتیسی و شهید ابومهدی المهندس و سرانجام چهره‌ی برجسته‌ی شهیدان مقاومت، شهید قاسم سلیمانی که هر یک پس از حیات پُر بار و پُر برکت، با شهادت خود نیز تاثیرات مهمی در محیط مقاومت بر جا گذاشتند.

مجاهدت فلسطینیان و خون پاک شهیدان مقاومت، توانسته است این پرچم مبارک را برافراشته نگه دارد و قدرت درونی جهاد فلسطینی را صدها برابر کند؛ جوان فلسطینی یک روز با پرتاب سنگ از خود دفاع میکرد و امروز با پرتاب موشک نقطه‌زن به دشمن پاسخ میدهد.

فلسطین و قدس در قرآن مجید، «سرزمین مقدّس» نامیده شده است؛ ده‌ها سال است که این سرزمین پاک در اشغال ناپاک‌ترین و خبیث‌ترین آحاد بشر است؛ شیاطینی که انسانهای شریف را به خاک و خون میکشند و آنگاه با وقاحت به آن اعتراف میکنند. نژادپرستانی که در بیش از هفتاد سال، صاحبان سرزمین را با قتل و غارت و حبس و شکنجه معذب ساخته‌اند، ولی بحمدالله نتوانسته‌اند اراده‌ی آنها را مقهور کنند.

فلسطین زنده است و به جهاد ادامه میدهد و به کمک خدا سرانجام خواهد توانست بر دشمن خبیث فائق آید. قدس شریف و همه‌ی فلسطین متعلق به مردم آن است و به آنان بر خواهد گشت، ان شاءالله؛ «و این [کار] بر خدا دشوار نیست».

در قضیه‌ی فلسطین همه‌ی دولت‌ها و ملت‌های مسلمان، دارای وظیفه و مسئولیتند، ولی محور مجاهدت خود فلسطینیانند که امروز در درون سرزمین و بیرون آن حدود چهارده میلیون نفرند. وحدت و عزم واحد این جمع خواهد توانست کاری بزرگ صورت دهد. امروز وحدت، بزرگ‌ترین سلاح فلسطینی‌ها است.

دشمنان وحدت فلسطینی، رژیم صهیونیستی و آمریکا و برخی قدرتهای سیاسی دیگرند، اما اگر از درون خود جامعه‌ی فلسطینی وحدت‌شکنی نشود، دشمنان بیرونی نخواهند توانست کاری بکنند. محور این وحدت باید جهاد داخلی و عدم اعتماد به دشمنان باشد. دشمن اصلی فلسطینیان، یعنی آمریکا و انگلیس و صهیونیست‌های خبیث را نباید تکیه‌گاه سیاست‌های فلسطینی قرار داد.

فلسطینی‌ها – چه در غزه، چه در قدس و کرانه‌ی باختری، چه در سرزمین‌های 1948 و حتی چه در اردوگاه‌ها – همه یک واحد را تشکیل میدهند و باید راهبرد به هم پیوستگی را در پیش بگیرند؛ هر بخش باید از بخش‌های دیگر دفاع کند و به هنگام فشار بر آنها از ابزارهای در اختیار خود استفاده کند.

امید به پیروزی، امروز از همیشه بیشتر است؛ موازنه‌ی قوا به نفع فلسطینی‌ها بشدت تغییر کرده است؛ دشمن صهیونیست سال به سال ضعیف‌تر شده است؛ ارتشش که خود را «ارتشی که هرگز شکست نمی‌خورد» معرفی می‌کرد، امروز پس از تجربه‌ی [جنگ] 33 روزه در لبنان و تجربه‌ی [جنگ‌های] 22 روزه و 8 روزه در غزه، به ارتشی که «رنگ پیروزی را نخواهد دید» تبدیل شده است. وضعیت سیاسی آن، که ناگزیر از چهار انتخابات در دو سال است، و وضعیت امنیتی آن، که به طور پی‌درپی دچار شکست می‌شود، و میل روزافزون یهودیان به مهاجرت معکوس، مایه‌ی فضاقت آن رژیم پُرمدعا شده است. تلاش پیگیر با کمک آمریکا برای عادی‌سازی با چند کشور عربی، خود نشانه‌ی دیگری از ضعف آن رژیم است؛ و البته این هم کمکی به او نخواهد کرد. ده‌ها سال پیش از این با مصر رابطه برقرار کرد؛ از آن روز تاکنون رژیم صهیونیستی بسیار آسیب‌پذیرتر و ضعیف‌تر شده است؛ با این وصف، آیا رابطه با چند کشور ضعیف و حقیر خواهد توانست به او کمک کند؟ البته آن کشورها هم از این رابطه بهره نخواهند برد؛ دشمن صهیونی در مال یا خاک آنها تصرف خواهد کرد و فساد و ناامنی را در [میان] آنها گسترش خواهد داد.

البته این حقایق نباید وظیفه‌ی سنگین دیگران در قبال این حرکت را از یاد برد؛ علمای مسلمان و مسیحی باید عادی‌سازی را حرام شرعی اعلام کنند و روشنفکران و آزادگان، نتایج این خیانت را که خنجری از پشت به فلسطین است برای همه تشریح نمایند.

در نقطه‌ی مقابل روند نزولی رژیم، افزایش توانایی‌های جبهه‌ی مقاومت، بشارت آینده‌ی درخشان است: افزایش قدرت دفاعی و نظامی، خودکفایی در ساخت سلاح‌های مؤثر، اعتماد به نفس مجاهدان، خودآگاهی روزافزون جوانان، گسترش دایره‌ی مقاومت به سراسر کشور فلسطین و به بیرون از آن، خیزش اخیر جوانان در دفاع از مسجدالاقصی، و انعکاس توأمان مجاهدت و مظلومیت ملت فلسطین در افکار عمومی بسیاری از مناطق جهان.

منطق مبارزه‌ی فلسطینی هم که از سوی جمهوری اسلامی در اسناد سازمان ملل به ثبت رسیده، منطقی مترقی و جذاب است؛ مبارزان فلسطینی می‌توانند یک همه‌پرسی از همه‌ی ساکنان اصلی فلسطین را مطرح کنند. این همه‌پرسی، نظام سیاسی کشور را معین می‌کند و ساکنان اصلی از هر قوم و دین، از جمله آوارگان فلسطینی در آن شرکت خواهند کرد؛ آن نظام سیاسی، آوارگان را به داخل برمیگرداند و سرنوشت بیگانگان سکنی‌گزیده را تعیین می‌کند.

این مطالبه بر مبنای دموکراسی رایجی است که در دنیا پذیرفته شده و هیچ کس در مترقی بودن آن نمیتواند خدشه کند. مجاهدان فلسطینی، مبارزه‌ی مشروع و اخلاقی خود با رژیم غاصب را باید به قدری ادامه دهند که ناچار به قبول این مطالبه شود.

به نام خدا به جلو حرکت کنید و بدانید که «قطعاً خدا به کسی که [دین] او را یاری میکند، یاری میدهد».

والسلام علیکم ورحمة الله